

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

mentorū varietatibus exornauit egregiè, ac postremò censu redditibusque regijs excellentè ditauit: & quod multo præclarior est viros pietate & eruditionè præstantes vndequē euocauit: qui die nocteq; diuinis ibidem Deo laudes exoluerēt. Ibi verò per beatissimi Põtificis Medardi meritum gloriosa fulgent miracula: ibi varijs detenti infirmitatibus grata consequuntur remedia: ibi peccatores graui conscientie pondere pressi subleuamini sentiunt & Christi gratiam abundanter obtinent: quam nobis idem Dominus sancti Confessoris sui intercessione quoque largiri dignetur.

MARTYRIVM SS. PRIMI ET FÆLICIANI. ex eo quod est apud Surium. Passi sunt anno

Domini 303. Marcell. Pap. 7. Dioclet. & Max. 20.

Turij 9.

Primus & Fælicianus ciues Romani, ac Christianæ religionis cultores eximijs, eam maxime ob rem compræhensi & in vincula missi sunt: quòd idola negarent se responsa dare posse, nisi prius hi duo athletæ dijs sacrificarent. Sed cum illi Christi bonitate egregiè confisi non modo vincula sed mille mortis genera impio demoniorum cultui præponerent, lætique carceris squalorem vinciti subirent, nocte concubia Angelus Domini fractis cathenarum vinculis illas abire cõcessit.

Angelus eos
è carcere
liberat.

Post dies verò aliquot iterum compræhensi, Imperatorib; Diocletiano & Maximiano oblati sunt, qui eos ad phanū Hereulis deduci iusserunt, vt ibi idolo offerrent. At illi, spreto eorum imperio, constanter amentiam redarguerunt impietatemque detestati sunt. Igitur carnifices cum eernerent beatos martyres in cõfessione Christi immobiles, mentem in desiderio habere, virgis eos crudeliter ca-

derunt: sed eo supplicio virtutē illis constantiam
 que maiorem addiderunt. Quod cum ex militū re-
 latu Imperatores audirent, irati vehementer, tradi-
 derunt eos Promoto Numentanę ciuitatis p̄sidi,
 qui eos ferro vinctos, tertio decimo milliaro, via
 Numentana, in carcerē misit: vbi sancti martyres
 precibus & hymnis Dei bonitatem nunquam cele-
 rare cessarunt. Post multum verò temporis, in fo-
 ro ad tribunal producti dijs sacrificare iussi sunt.
 cumque eadem constantia, qua prius tam immane
 scelus execrarentur, alter ab altero separatus est, vt
 quos facilius ad impietatem impelleret. Et pri-
 mo quidē Feliciano minę pariter ac blanditię ad-
 hibite, quas ille cum irideret plumbatis immani-
 ter percussus est. Cæsum deinde Præses interrogat: vel-
 le potius dijs immolare & iucundos cum gloria
 eligere: quàm nouis iterum supplicijs mace-
 ri. Cui Sanctus: Quos tu mihi dies iucundos com-
 moras? Octoginta iam ætatis annos habeo &
 ginta plus minus Christi cognitione illustratus,
 flamma cum animi mei voluptate deseruio: &
 mihi caduca & vana huius mudi oblectamēta
 quæ per se per se persuadebis? Ego verò Christo Deo meo
 primo ter Maximo, ad extremum vsque vitę spi-
 ritum adherere decreui, qui me tuis è manibus li-
 berabit. Hęc & his similia dicentem Præses, ad sti-
 gna ligari & manibus pedibusque acutos elauos
 præcepit. At ille confixus in Christi laudibus
 mansit immobilis, totoque triduo varijs tortus
 supplicijs, Deo sine fine gratias agebat, cælestique
 gloria refectus, tyrāni inuidiam mirabiliter su-
 perauit. Eares Præsidentem habebat pessimē. Itaque
 cepit vt flagellis cæsum è ligno deponerent, &
 solatio destitutum in custodia seruarent.

Constantia
atrocitas
virgis.

Rursus in
carcerē mis-
tuntur.

Felicianus
plumbatis
verberatus.

Atrocissimi
mè cruci-
atur.

Primus fustibus immantiter caditur.
Psalm. 65.

Vide tyrannidem.

Leones in martyres immisi fuerunt.
Item vrsi.

Eo amoto confessum Primum adduci iussit, cui falso persuadere conatus est, Felicianum, abiurato Christi cultu, dijs immolasse. At Primus ab Angelo iam antè de Feliciani constantia edoctus, constanter Præsidem mendacij redarguit, dixitque fratrem suum in vinculis pro Christi nomine conestum, haud secus atq; in paradyso letari. Tunc Præses fustibus eum validissimè cædi, & latera lampadibus exuri iussit. At ille in eculeu leuatus & lampadibus vstus pallebat. Igne nos examinasti, sicut examinatur argentum. Post hæc, Domine, dicebat, benedico te, Iesu Christe, Rex meus, quia in te cõfessus nihil sentio eorum, quæ mihi à Sathanz ministris inferuntur. Præses his auditis in furorem conuersus, iussit eum de eculeo deponi, simulq; bullis plumbum in os eius infundi. Hæc autem supplicia, præsentè Feliciano, ei inferebat, vt is, horrore eorũ victus, à cõfessione resiliret. At Primus plumbum, instar aquæ frigidæ exhaustit, dixitq; Præsi: Ecce non est à me separatus quem tu dicebas dijs vestris immolasse. En adunati sumus in gloriam redemptionis, ne vlla nos tenebrarũ caligo circumueniat.

Tunc Præses, ceu furijs quibusdam agitatus, iussit eos in amphitheatrum deduci, simulq; duos leones ingentes, quorum rugitus omnes eius vrbis ciues exterruit, immitti. Sed leones, cum impetu currentes, mox vt ad martyres venère, ad pedes illorum se volutantes, mirè illis blandiri & gratulari viderunt. Voluit igitur Præses, vt illis reuocatis, vrsi ferocissimi dimitterentur, sed illi quoque omnis feritatis oblitæ, ad eorum se vestigia prouoluebant. Tum verò martyres: En Præses inique, inquit, seorsum agnoscit creatorem suum, & vos cœcitate mentis percussi, non agnoscitis eum, qui vos ad imaginem

nem &
Tum ver
tos in ca
plius qu
sto cum
Cerne
permulto
sum acce
quam læ
illorum c
neque au
rò noctu à
Numentar
hymnis &
tes honorif
necia in p
torem aliq
torificam
locimo ab v
P A S S I O
virginis A
sistomi.
Eata v
B morte
nus ex
merit, sed p
re illorum
nuciatu, to
nus perferen
tis coronar
ad iudice
prudenter
ret vultu ip

nem & similitudinem suam creare dignatus est ?
Tum verò populus inter se fremitus dare & infinitos in caelum clamores tollere cepit : & viri amplius quingenti fidem ex animo amplecti & Christo cum omnibus suis nomina dederunt.

Multi *see.*
dant.

Cernens verò Praeses se illos superare non posse, permultosq; eorum constantia permotos, ad Christum accedere, capitis in eos sententiam protulit : quam laeti martyres exceperunt. Corpora autem illorum canibus projecta sunt : sed neque canes, neque aues, neque musca quidem ea attigere. Porro noctu à Christianis fidelibus rapti, & ad Arcus Numentanos in tra arenarium deportata sunt. Vbi hymnis & psalmis per dies triginta fideles vacantes honorificè ea sepelierunt. Magna verò illic beneficentia in praesentem vsque diem exuberant. Annis autem aliquot euolutis, cessante persecutione, honorificam eis basilicam ibi construxerunt quarto decimo ab vrbe Roma milliario.

Caduntur
capite mar-
tyres.

PASSIO ET MORS S. PELAGIAE
virginis Antiochena. ex praclaris Encomijs S. Chrysostomi.

Beata virgo Pelagia tanta cum voluptate ad mortem cucurrit, vt neque carnificum manus expectarit, neque in iudicium ingressa meret, sed proprij animi studio & summa alacritate illorum sauitiam anteuertit. Parata erat ad cruciatus, tormentaque, & omne suppliciorum genus perferendum : sed metuebat tamen ne virginis coronam perderet. Cum enim capta à militibus, ad iudicem duceretur, illa se consilium mutasprudenter simulauit : atque vt eius rei fidem faceret vultu ipso hilaritatè praese ferebat. Figmen-

Iunij 9.

Mira alacritate properat ad mortem.

Eff 3

to igi-

to' igitur illo milites capti & puellæ hilaritate decepti, humaniùs in illam se gerere cœperunt. Quæ cum ab ipsis petijisset, vt tandiu liceret abesse, quoad ornatum sponsæ conuenientem sibi indueret, eundi potestatem milites ei concesserunt, quippe qui ea re non solum illi virgini gratum facturi essent, sed futurum etiam cogitabat, vt à iudice ipso magis laudarentur, si puellam veste ornata dixissent. Illa verò consilij sui compos facta, statim se veste induit, quæ verè decora est. Cum enim animi fortitudine & resurrectionis spe multa se corroborasset, ad ipsius tecti vestigium cucurrit, & illinc seipsam præcipitem dedit.

Virgo sancta se præcipitio interfecit.

O puellam genere quidem & sexu foeminam, animo autem ipso marem. O virginem duobus nominibus extollendam, quod in virginum grege, & martyrum choro numerata sis. O puellam ita continentem, vt neque ad spectu quidem ipso fruendi facultatem intemperato iudici præbueris. Huius igitur puellæ temperantiâ & nos imitemur & contra voluptates ipsas victoriâ trophæa erigamus.

MARTYRIVM SS. GETVLII, CEREA-
lis, Amantij & Primitiui ex eo quod est apud Sardiniam.
Passi sunt anno Christi 138. Sixti Papa 8. Hadriani
Imp. 19.

Junij 10.

Getulius diuinæ legis peritissimus, Hadriani Imperatoris temporibus, in Sabinorum regione, haud procul ab vrbe Roma degens, studio religionis Christianæ propagandæ miraculo flagrabat. Itaque permultos quotidie, tum ex Italia, tum Græcia conuocabat, quos ad omnem pietatem diligenter instituebat: & alimentis rebusq;

Getulii humanitas in Christianos